

Til § 10.

Den foreslaaede Regel svarer til Tjenestemandslovens § 8, Stk. 3, med de efter Forholdets Natur nødvendige Afgivelser.

Til § 11.

Denne Regel giver Hjemmel til Ydelse af Reguleringstillæg til de efter nærværende Lov fastsatte Pensioner.

Til § 12.

Ved denne Paragrafs Stk. 1 er foreslaaet fastsat, at Personer, der ikke har deres Hovederhverv i vedkommende Statstjeneste, og som efter den tidligere Lov har faaet Pensionsret, bevarer denne Ret, dog kun for saa vidt de ved Lovens Ikrafttræden har mindst 10 Aars Tjeneste; deres Pensionsindtægt fastsættes forholdsvis lavere end Beløbet for Personer med tilsvarende fuld Beskæftigelse.

I Stk. 2 er omhandlet et mindre Antal Tjenestemænd (nu i alt 15), der i 1924 ved Omorganisationen af Orlogsværftet henførtes direkte under Marineministeriet. Skønt deres Arbejde i alt væsentligt blev uforandret, mistede de Pensionsretten, idet Loven af 1907 ikke finder Anvendelse for Ministeriets Personale. De foreslaas nu paa ny inddraget under Pensionsordningen.

I Stk. 3 omhandles Personale ved Straffeanstalter og Sindssygehospitaler, der falder ind under Lov Nr. 82 af 19. April 1907. Da denne Lov blev givet, var — som omtalt i den indledende Redegørelse — en meget betydelig Del af disse Anstalters Personale udenfor Tjenestemandsoordningen; men ved Lønningslov af 3. August 1917 og Tjenestemandsloven af 1919 blev Forholdet ganske ændret i saa Henseende. Der er da ikke Grund til fremtidig at opretholde en Pensionsordning ved Siden af Tjenestemandsoordningen, og man har følgelig nedenfor i § 13 foreslaaet ovennævnte Lov ophævet, medens det Personale, der nu er antaget med Pensionsret eller Adgang til Opnaaelse af saadan, henføres under nærværende Lovs Regler.

Derimod har man ikke fundet Anledning til at foreslaa Regler om Opretholdelse for det nuværende Personale af den i Loven af 1907 § 4, Stk. 1., truffne Ordning, hvorefter der kan godskrives et Beløb til Alderdomsforsørgelse. Beløbet inddrages nemlig i Statskassen, naar Pensionsretten indtræder, og i Praksis er Forholdet det, at Godskrivning kun foretages i de yderst sjældne Tilfælde, hvor utilregnelig Afsked eller Død indtræder inden Pensionsrettens Indtræden. I denne Forbindelse skal udtrykkeligt bemærkes, at der her alene er Tale om Personer, der er antaget med Statstjenesten som deres Hovederhverv.

Den Enkeforsørgelse, som er tegnet i Henhold til § 4, Stk. 2, i Lov Nr. 82 af 19. April 1907, foreslaas frigivet, hvorefter den kan tjene til Supplering af den i Henhold til § 9 nedsatte Enkepension.

Stk. 4 fastsætter de nærmere Regler om Pension til de i Tjenestemandsloven af 27. Juni 1927 § 620 omhandlede Haandværkere, Arbejdere og Søfarende, der er antaget under Grønlands Styrelse inden 1. Oktober 1919. Idet man henviser til den indledende Redegørelse, skal Kommissionen udtale, at man maa anse det for rettest, at Forholdet ordnes ved en Overgangsbestemmelse, saaledes at de paagældende som hidtil sidestilles med de efter Lov Nr. 89 af 19. April 1907 pensionsberettigede.

I Stk. 5 er foreslaaet en Regel, der tilsigter, at ingen skal gaa tilbage i Pensionskvotient ved den nye Lovs Ikrafttræden.

Endvidere er der i Stk. 6 foreslaaet, at Regelen i Lov Nr. 379 af 30. Juni 1919 om et vist Tillæg i Pensionsalder for 8 og 16 Aars dadelfri Tjeneste opretholdes, dog at Pensionsalderen selv ved et saadant Tillæg i intet Tilfælde kan regnes før det fyldte 35. Aar.